

**ΑΡΙΘΜΟΣ 9/2017
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ**

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : Μαγδαληνή Καραγιάννη ,
Προεδρεύουσα Εφέτη, επειδή κωλύεται η Πρόεδρος Εφετών,
Δημήτριο Λευκό, Εφέτη και Μυρσίνη Κοντογιάννη, Εισηγήτρια-
Εφέτη.

Συνεδρίασε στο γραφείο της Προέδρου Εφετών (γραφείο 121) την
8-03-2017 με την παρουσία της Γραμματέως, Αμαλίας Καλμπένη για
να αποφανθεί επί της εισαχθείσας ενόπιόν του υπ. αρ. 6/2017
Εισαγγελικής πρότασης η οποία έχει ως εξής:

2

3/2017

Απόφαση 6/17

1

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

I. Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 17 Ν 1986/1991, 32 §§ 1,4, 138 § 2, 316, 317 § 1α, 318, 473-476 και 481 ΚΠΔ, την υπ' αριθμ. 4/2017 έφεση της (όνομα) (επώνυμο) κριτουμένης στο Κατάστημα Κράτησης Ελευόνα Θηβών σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Δωδεκανήσου, με την οποία σιρέφεται κατά του υπ' αριθμ. 1/2017 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θηβών, με το οποίο απορρίφθηκε η από 21-11-2016 αίτησή της περί έκτισης του υπολοίπου της ποινής κάθειρξης που της επιβλήθηκε κατά τα ανωτέρω στην κατοικία της, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 56 § 2 εδ β' ΠΚ, εκθέτω δε τα ακόλουθα :

II. Στη διάταξη του άρθρου 56 ΠΚ, όπως οι §§ 2 και 3 αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 20 Ν 4356/2015, ορίζεται ότι «(2) εκείνος που έχει υπερβεί το 75^ο έτος της ηλικίας του εκτελεί την ποινή ή το υπόλοιπο ποινής φυλάκισης ή κάθειρξης έως 10 έτη που του επιβλήθηκε στην κατοικία του, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κριθεί ότι η έκτισή της σε κατάστημα κράτησης είναι απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Τα παραπάνω ισχύουν και για καταδικασθείσα μητέρα που έχει την επιμέλεια ανηλίκου τέκνου της μέχρι αυτό να συμπληρώσει την ηλικία των 8 ετών. Στην τελευταία περίπτωση λαμβάνεται ιδίως υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του ανηλίκου (...) (3)...Οι ίδιοι υποχρεούνται να εμφανίζονται το πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας τους...Η διάταξη του άρθρου 105 έχει και εδώ εφαρμογή». Η διάταξη αυτή αφορά στον τρόπο έκτισης της ποινής και αποδίδει πνεύμα επισείας εκ μέρους του νομοθέτη, ο οποίος επέκτεινε και σε μητέρες ανηλίκων την ευεργετική αντιμετώπιση που μέχρι το Ν 4356/2015 επεφύλασσε στους υπερήλικους κρατούμενους.

Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 17 Ν 1968/1991 ορίζεται ότι «κατά βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που κρίνει αίτηση για τη χορήγηση απόλυσης υπό όρο, επιτρέπεται έφεση από τον Εισαγγελέα ή τον κατάδικο, εφαρμοζομένων αναλόγως των άρθρων 473 έως 476 ΚΠΔ». Η διάταξη αυτή, ως ειδικότερη, αφορά σε κατάδικο αιτούμενο την υπό όρο απόλυσή του, εξακολουθεί ισχύουσα καθόλο το εύρος της (δικαιούμενο πρόσωπο, λόγοι έφεσης) και μετά την αντικατάσταση των άρθρων 477 και 478 ΚΠΔ με το άρθρο 24 §§ 1, 2 Ν 3904/2010, το οποίο περιόρισε την άσκηση του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά του βουλεύματος

του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών γιατί η συρρίκνισή αυτή αφορά μόνο την κατηγορούμενο που παραπέμπεται στο Δικαστήριο για κακούργημα και αποκλειστικά για τους λόγους (i) της απόλυτης ακυρότητας και (ii) της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Υπό το φως των ανωτέρω, έπεται ότι επιτρέπεται η άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών με το οποίο απορρίπτεται αίτηση καταδίκου περί έκτισης της ποινής του ή του υπολοίπου αυτής στην κατοικία του, σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 56 § 2 ΠΚ, χωρίς τους περιορισμούς των λόγων έφεσης του άρθρου 478 ΚΠΔ, τηρουμένων αναλογικά των ισχυόντων στις περιπτώσεις του Κεφαλαίου II Ποινικού Κώδικα περί απόλυσης του καταδίκου υπό όρο (ΣυμβΕφΠειρ 138/2006 ΠoinXp 2007, 168). Ιδίως όσον αφορά στην απόλυση υπό όρο –τα ισχύοντα στην οποία, κατά τα προεκτεθέντα, εφαρμόζονται αναλογικά και στην περίπτωση του άρθρου 56 § 2 ΠΚ- πρέπει να σημειωθεί ότι η χορήγησή της είναι υποχρεωτική, εκτός αν η διαγωγή του καταδίκου κατά την έκτιση της ποινής καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησης προς αποτροπή τέλεσης και νέων αξιόποινων πράξεων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς του στοιχεία αναγόμενα στο πριν την καταδίκη χρονικό διάστημα –λ.χ. παλαιότερες καταδίκες [ΣυμβΕφΠειρ 20/2016 (αδημ), ΣυμβΕφΛαμ 168/2011 ΠoinΔικ 2012, 993], αλλά αποκλειστικά στο χρόνο κράτησης του καταδικασθέντος (ΑΠΟΛ 4/1997 ΠoinXp 1997, 476), αφ'ετέρου δε να είναι εμφανώς διαγνώσιμα, ήτοι να αφορούν σε συμβάντα του εξωτερικού κόσμου (ΣυμβΕφΠειρ 138/2006 ό.π.).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 465 § 1, 473 §§ 1, 4 και 474 §§ 1, 2 ΚΠΔ συνάγεται, άλλωστε, ότι η άσκηση έφεσης γίνεται είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω αντιπροσώπου με δήλωση στο γραμματέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε το βούλευμα ή στο γραμματέα του Ειρηνοδικείου εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση του βουλεύματος, η οποία αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, για δε την δήλωση αυτή συντάσσεται έκθεση, στην οποία πρέπει να διευκρινίζονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται η έφεση.

Τέλος, εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης συντρέχει όταν το Δικαστήριο της ουσίας δεν υπάγει σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχτηκαν στη διάταξη που εφαρμόστηκε (ΑΠΟΛ 3/2010 ΠoinXp 2010, 456, ιδίως

Επιβεβαιώθηκε
Εισαγγελέας

3

9/2017

3

σελ. 464, ΑΠ 43/2016 ΝΟΜΟΣ). Στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβούλιο Εφετών εφαρμόζει αναλογικά τη διάταξη του άρθρου 518 § 1 ΚΙΙΔ και, υπό τα ανελγκτως γενόμενα δεκτά από το πρωτοβάθμιο Συμβούλιο πραγματικά περιστατικά, αποφαίνεται αν συντρέχει τέτοια περίπτωση. Σε θετική περίπτωση, ερμηνεύει σωστά την εφαρμοσθείσα ή εφαρμόζει τη σωστή ποινική διάταξη και, εάν δεν υπάρχει αξιόποινη πράξη, αποφαινεται να μη γίνει κατηγορία κατά του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη αν συντρέχει τέτοια περίπτωση (ΑΠ 1168/2009 ΠοινΧρ 2010, 311, Α. Μπουρόπουλος, «Ερμηνεία του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, κατ' άρθρον», έκδ. 2^η, 1957, τόμ. Β', σελ. 518, σελ. 289). Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης υπάρχει και όταν η διάταξη αυτή παραβιάζεται εκ πλαγίου, όταν δηλαδή στο βούλευμα δεν αναφέρονται με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα προκύψαντα πραγματικά περιστατικά, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτός ο έλεγχος για την ορθή ή μη εφαρμογή της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόσθηκε, οπότε το βούλευμα στερείται νόμιμης βάσης (ΑΠΟΛ 3/2010 δ.π.). Στην περίπτωση αυτή το Συμβούλιο Εφετών έχει εξουσία να ερευνήσει και υπεισέλθει στην ουσία της υπόθεσης, για να κρίνει τον αντίστοιχο λόγο έφεσης για έλλειψη νόμιμης βάσης και, δη, τις αντιφατικές παραδοχές και τα άλλα στοιχεία που καθιστούν ανέφικτο τον έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόσθηκε (Α. Μαργαρίτης, δ.π., σελ. 2408, Π. Μπρακουμάτσος, ΠοινΔικ 2011, σελ. 352). Μπορεί, ακόμη, να διατάξει περαιτέρω ανάκριση, προκειμένου να αποσαφηνιστούν κρίσιμα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά, ώστε να είναι δυνατή και εφικτή η ερμηνεία και εφαρμογή της σχετικής ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Όμως δεν μπορεί να αναπέμψει την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο Συμβούλιο, το μὲν δικά δεν μεταφέρθηκαν σε αυτό τέτοιες αρμοδιότητες (Π. Μπρακουμάτσος, δ.π.), το δε επειδή το Συμβούλιο εφετών παραμένει ουσιαστικό συμβούλιο και δεν απεμπόλησε αυτήν την εξουσία του (Π. Τσιρίδης, ΠοινΔικ 2011, σελ. 217, 218).

III. Στην κρινόμενη περίπτωση, με το υπ' αριθμ. 1/13-1-2017 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θηβών απορρίφθηκε η από 21-11-2016 αίτηση της ~~Α~~ (όνομα); ~~Α~~ (επώνυμο) του ~~Α~~, κρατουμένης στο Κατάστημα Κράτησης Ελεώνα Θηβών σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Δωδεκανήσου, περί έκπτωσης του υπολοίπου της ποινής κάθειρξης που της επιβλήθηκε με την ανωτέρω απόφαση στην κατοικία

της, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 56 § 2 αδ β' ΠΚ. Το βούλευμα επιδόθηκε στην εκπαλίτσια την 18-1-2017 (βλ. το σχετικό αποδεικτικό επίδοσης του ΚΚ Γυναίκων Ελεάνα Θηβών), εκείνη άσκησε δε αντιπροσώπως την υπό κρίση έφεση κατά του βουλεύματος την 27-1-2017, ήτοι εντός της τασσόμενης από τη διάταξη του άρθρου 473 § 1 ΚΠΛ, 10ήμερης προθεσμίας. Περαιτέρω η έφεση ασκήθηκε νομότυπα, ενόπιον του διευθυντή του πιο πάνω Καταστήματος Κράτησης, συναρχεισής σχετικώς της υπ' αριθμ. 4/2017 συναφούς έκθεσης και παραδεκτά, δεδομένου ότι στρέφεται κατά οικολητού βουλεύματος και στη συναφή έκθεση προβάλλονται νόμιμοι λόγοι και, δη, εκκίνος της ασφαμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης του άρθρου 56 § 2 ΠΚ. Με το ως άνω περιεχόμενο η έφεση είναι νόμιμη και συντρέχει λόγος, αφού γίνει τυπικά δεκτή, να εξεταστεί περαιτέρω στην ουσία της.

IV. Εν προκειμένω, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θηβών με το προσαβλλόμενο βούλευμά του, όπως συνάγεται από το συνδυασμό του σκεπτικού με το διατυπικό του, μετά από την εκτίμηση των αναφερομένων σε αυτό αποδεικτικών μέσων, απέρριψε την από 21-11-2016 αίτησή της (όνομα)

(επώνυμο) του κρατουμένης στο Κατάστημα Κράτησης Ελεάνα Θηβών σε έκτασή της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Δωδεκανήσου, με την οποία της επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης 10 ετών και χρηματική ποινή 50.000 ευρώ, για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών, εκ της οποίας κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής της απέμεινε προς έκτιση υπόλοιπο επτά (7) ετών, δύο (2) μηνών και μίας (1) ημέρας. Η κρατούμενη ζήτησε την εφαρμογή στην περίπτωση της της εννοικής διάταξης του άρθρου 56 § 2 ΠΚ, ενόψει του ότι είχε την επιμέλεια του ανηλικού τέκνου της το οποίο αναμένεται να συμπληρώσει το 8^ο έτος της ηλικίας του την 21-12-2020, προς δε η διαγωγή της ίπτα μινος είχε αξιολογηθεί ως πολύ καλή και η ίδια δεν είχε τιμωρηθεί πειθαρχικά, όπως προέκυπτε από το ατομικό δελτίο πειθαρχικού ελέγχου της του οικείου Καταστήματος Κράτησης. Εν τούτοις, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θηβών, παρότι δέχθηκε ως συντρέχοντα τα πιο πάνω στοιχεία, τα οποία αποτελούν τις νόμιμες προϋποθέσεις κατ' αρχήν εφαρμογής του άρθρου 56 § 2 ΠΚ, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη (ΑΠΟΛ 4/1997, ΣυμβΕφΛαμ 168/2011, ΣυμβΕφΠειρ 138/2006, 20/2016) αντιφατικά υπέλαβε εν συνεχεία ότι δεν συντρέχουν οι εκ του νόμου ουσιαστικές προϋποθέσεις για την κατ' οίκον έκτιση της ποινής, αναφερόμενο σε περιστατικά αναγόμενα στο χρόνο πριν την καταδίκη της αιτούσας και, ειδικότερα, στο ότι τέλεσε το έγκλημα της διακίνησης

Επισημάνθηκε
Εισαγγελέας

4

9/2017

5

ναρκωτικών ουσιών για το οποίο καταδικάστηκε κατ' εξακολούθηση, μεταβαίνοντας στη Ρόδο σε τρεις διαφορετικές χρονικές περιπτώσεις και μεταφέροντας ναρκωτικές ουσίες στον κόλπο της, επομένως, εκδηλώνοντας με τον τρόπο αυτό αδιαφορία για τις ανάγκες του τότε ηλικίας 2 ετών ανηλίκου τέκνου της, το οποίο εγκατέλειψε. Επιπλέον, δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Συμβούλιο ότι η τρέχουσα κατάσταση του ανηλίκου (διαβίωση με τον εργαζόμενο πατέρα του και την εκ μητρός γιαγιά, με εκδήλωση γενικευμένης παλινδρόμησης στην ψυχοκινητική του εξέλιξη) «ανεξαρτήτως εάν συνδέεται με την απουσία ή όχι της μητέρας του δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με την κατ' οίκον έκτιση της ποινής της, καθώς η επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής καταδεικνύει σταθερή ροπή προς επανάληψη της ίδιας ή συναφούς πράξης στο μέλλον, γεγονός που θέτει σε κίνδυνο την ομαλή ψυχική ανάπτυξη του τέκνου της». Κρίνοντας όμως έτσι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, υπέθεσε στην πλημμέλεια της εσφαλμένης ερμηνείας της ουσιαστικής ποινικής διάταξης του άρθρου 56 § 2 ΠΚ, ενόψει του ότι απέδωσε σε αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εξαρτώντας την κατ' αρχήν εφαρμογή της - που αποτελεί τον κανόνα- υπό άλλα, τρίτα, μη απαιτούμενα από το νόμο στοιχεία [κατ' εξακολούθηση τέλεση της πράξης, ενδιάθετη μη θμελιούμενη σε εμφανώς διαγνώσιμα γεγονότα του εξωτερικού κόσμου εγκληματική της ροπή (ΣυμβΕφΠειρ 138/2006 ό.π.)] και, μάλιστα, αναγόμενα όχι στο χρόνο που ακολούθησε την καταδίκη και την κράτηση και διαγνώστηκαν κατά την κράτηση, αλλά σε προγενέστερο αυτών χρόνο, ως μη έδει (ΑΠΟΛ 3/2010 ΠοινΧρ 2010, 456, ίδιας σελ. 464, ΑΠ 43/2016 ΝΟΜΟΣ). Η πλημμέλεια αυτή του πρωτοβαθμίου Συμβουλίου ιδρύει, εξάλλου, περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης υπό τη μορφή της εκ πλάγιου παράβασης της ουσιαστικής ποινικής διάταξης του άρθρου 56 § 2 ΠΚ, ενόψει του ότι στο εκκαλούμενο βούλευμα δεν αναφέρονται με σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα προκύψαντα πραγματικά περιστατικά, με αποτέλεσμα να μην είναι αρκετός ο έλεγχος για την ορθή ή μη εφαρμογή της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε, με συνέπεια το προσβαλλόμενο βούλευμα να στερείται νόμιμης βάσης. Τουτό διότι το πρωτοβάθμιο δέχεται μεν ότι συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 56 § 2 ΠΚ (καλή συμπεριφορά κατά την κράτηση, μη επιβολή πειθαρχικής ποινής, άσκηση επιμέλειας ανηλίκου τέκνου που δεν έχει συμπληρώσει το 8^ο έτος της ηλικίας), το δε αντιφατικά δέχεται ότι στην αυτή περίπτωση δεν συντρέχουν «οι εκ του νόμου προβλεπόμενες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την κατ' οίκον έκτιση της ποινής».

αναφερόμενο σε στοιχεία μη αιτιοτάτα από το νόμο (συμπεριφορά πριν την καταδίκη, ψυχική κατάσταση του παιδιού, μη προσκόμιση εκ μέρους της αιτούσας ογγράφων περί της μελλοντικής επαγγελματικής της απασχόλησης κ.λπ.), με συνέπεια να μην είναι εφικτός ο έλεγχος του τι δέχθηκε ως αποδειχθέν το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών και πώς υπήγαγε αυτό στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη.

V. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, συντρέχει νόμιμος λόγος να γίνει τυπικά δεκτή και στην ουσία της η υπό κρίση έφεση, να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα και -γασμένης δεκαής της από 21-11-2016 αίτησης της (όνωμα) (επώνυμο) του και να διαταχθεί από το Συμβούλιο Εφετών που κέκτηται τη συναφή αρμοδιότητα (Π. Τσιφίδης ό.π., Π. Μπρακουμάτσος ό.π.) η κατ' οίκον έκπιση της ποινής της αιτούσας, κατ' άρθρο 56 § 2 ΠΚ, εφ' όσον αυτή δεν κρατείται για άλλη αιτία υπό τον όρο της εμφάνισής της εντός του πρώτου πενθήμερου εκάστου μηνός στο ΑΤ του τόπου κατοικίας της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ- ΠΡΟΤΕΙΝΩ

Εξεφίθησε
Εισαγγελέας

I. Να γίνει τυπικά δεκτή και στην ουσία της η αριθμ. την υπ' αριθμ. 4/2017 έφεση της (όνωμα) (επώνυμο) του ε-κρατούμενης στο Κατάστημα Κράτησης Ελαόνα Θηβών σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Δωδεκανήσου, με την οποία στρέφεται κατά του υπ' αριθμ. 1/2017 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θηβών.

II. Να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα.

III. Να διαταχθεί η κατ' οίκον έκπιση της ποινής της εκκαλούσας η οποία κρατείται εκτέλεση σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Δωδεκανήσου, εφ' όσον δεν πρέπει να κρατηθεί για άλλη αιτία, υπό τον όρο της εμφάνισής της κατά το πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας της.

Χαλκίδα, 2-3-2017

Ο Εισαγγελέας

Δημήτριος Ζημιανίτης
Αντεισαγγελέας Εφετών

5

9/2017

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπ' αριθμ. 4/27.1.2017 έφεση της (όνομα
(επίθετο) του κρατούμενης στο Κατάστημα Κράτησης Ελεώνα
Θηβών σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων Δωδεκανήσου, κατά του υπ'
αριθμ. 1/13.1.2017 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών
Θηβών, με το οποίο απορρίφθηκε η από 21.11.2016 αίτησή της περί
έκτισης του υπολοίπου της ποινής κάθειρξης, που της επιβλήθηκε,
στην κατοικία της, ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες
διατυπώσεις, όπως προκύπτει από τα σχετικά έγγραφα της
δικογραφίας, στις 27.1.2017, ενώπιον του Διευθυντή του πιο πάνω
Καταστήματος Κράτησης, από την ίδια αυτοπροσώπως, εντός δέκα
ημερών από την στις 18.1.2017 γενομένη επίδοση του εκκαλούμενου
βουλεύματος σ' αυτήν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 462,
463, 465§1, 473§1, 474§1, 477 ΚΠΔ και 17 Ν.1968/1991, όπως
ισχύουν. Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση και να
εξεταστεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν, σύμφωνα δε, με όσα
διαλαμβάνονται στην εισαγγελική πρόταση, στην οποία και το
Συμβούλιο εξ ολοκλήρου αναφέρεται προς αποφυγή άσκοπων
επαναλήψεων (ΑΠ 33/2011 (σε Συμβούλιο) Τρ.Νομ.Πληρ. Νόμος, ΑΠ
984/2011 (σε Συμβούλιο) Τρ.Νομ.Πληρ. Νόμος, ΑΠ 1314/2010 (σε
Συμβούλιο) ΠΟΙΝΧΡ 2011. 583), πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και
κατ' ουσίαν, να εξαφανιστεί, το εκκαλούμενο υπ' αριθμ. 1/2017
βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θηβών και να διαταχθεί
από το παρόν Συμβούλιο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 481,
317§1 α, 318 ΚΠΔ, η κατ' οίκον έκτιση της ποινής της εκκαλούσας -
αιτούσας, κατ' άρθρο 56§2 ΠΚ, εφόσον αυτή δεν κρατείται για άλλη

αίτια υπό τον όρο εμφάνισής της εντός του πρώτου πενήτημέρου εκάστου μηνός στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας της, καθόσον, σύμφωνα με τους ειδικότερους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω Εισαγγελική πρόταση, στους οποίους, ως ορθούς, νόμιμους και βάσιμους και το Συμβούλιο αναφέρεται, αποδείχθηκε ότι η καταδικασθείσα εκκαλούσα - αιτούσα έχει την επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου της, που θα συμπληρώσει το 8^ο έτος της ηλικίας του την 21.12.2020, συνεπώς εμπίπτει στην ευεργετική διάταξη του άρθρου 56§2 ΠΚ αναφορικά με τον τρόπο έκτισης της ποινής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την υπ' αριθμ. 4/2017 έφεση της — (όνομα) — (παιδί) του —, κατά του υπ' αριθμ. 1/2017 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θηβών. ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ το παραπάνω εκκαλούμενο βούλευμα.

*επιβεβαιώθηκε
εξαιρητικά*

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την κατ' οίκον έκτιση της ποινής της εκκαλούσας, η οποία κρατείται στο Κατάστημα Κράτησης Ελαόνα Θηβών σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 191/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Δωδεκάνησου, εφόσον δεν πρέπει να κρατηθεί για άλλη αιτία, υπό τον όρο εμφάνισής της κατά το πρώτο πενήτημερο εκάστου μηνός στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας της, που βρίσκεται στα

Κρίθηκε, αποφασίστηκε την 8-03-2017 στη Χαλκίδα και εκδόθηκε στον ίδιο τόπο την...14...3...2017.

Η
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΦΕΤΗΣ

Μαγδαληνή Καραγιάννη

Η
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αμαλία Καλλιπένη

14/3/2017